

lelse mellem Gaardmænd og Husmænd her i Landet. Det anser jeg ikke for nogen fortjenstfuld Bestræbelse, og jeg ønsker ikke at række Haand dertil. Husmænd og Gaardmænd have i mange Tider baaret Dagens Byrde og Hede sammen paa mange Felter i det praktiske Liv. De have i politisk Henseende staaet Side om Side og have i mange Maader delt Vilkaarene for at fremme mange nyttige og gode Op-gaver, Sygekasser f. Eks. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til, allermindst fra Lov-givningsmagts Side, at træffe Foranstaltninger til at forøge Bestræbelserne for at sætte det Klaseskel. Det var ikke Grundlovens Mening, da vi fik den, at vi skulde dele Landet i Klasser. Dens Mening var snarere, at man skulde arbejde for saa vidt muligt at udslette Klaseskellene i vort Samfund. Ja, det le de ærede Medlemmer for Sorø (Poul Christensen) og for Ringsted (Zahle) ad. Det synes jeg ikke er saa grinagtigt, thi Grundloven, synes jeg, peger i den rigtige Retning. At de ærede Medlemmer nu smile ad det, er maaske et Vidnesbyrd om, at de have en noget anden Grundlovsopfattelse, end Grundlovens Fædre havde. Det faar jeg lade staa ved sit Værd.

Det ærede Medlem for Otterup (Mads Larsen) var overbevist om, at en ny Husmandsskole i Odense, naar den en Gang blev bygget og aabnet for Besøg, vilde faa en overordentlig stor Tilgang af Elever. Derom ved det ærede Medlem ligesaa lidt som jeg. Jeg kan dog oplyse, at den Husmandsskole, der nu blev bygget i Jylland, og som er iværksat ifølge den Lov, der for nogle Aar siden blev givet om Oprettelse af 2 Husmandsskoler, en i Sjælland og en i Jylland, ikke er besøgt af 20 Elever. Saa vidt jeg ved, er den i Vinter besøgt af 10 à 20 Elever. Det er dog ikke et Vidnesbyrd om, at der er et saadant Jag efter at sende Elever fra Husmandshjem til særlige Husmandsskoler. Naar der paa Kærehave Husmandsskole har været et større Antal Husmandsbørn end Gaardmandsbørn, er det ikke underligt, thi disse Husmandsskoler, der ere bevilgede ved Loven, have jo bedre Vilkaar, idet der er tilstaaet de Elever, der søge dem, et større maanedligt Bidrag, end der er tilstaaet dem, der søge de andre Skoler.

Med Hensyn til den Forhandling, der har været ført om forøget Tilskud til Børnehjemmene, vil jeg tilføje, at jeg er fuldstændig enig i de Betragtninger, den ærede Ordfører har gjort gældende, at det

ikke er en Bestræbelse, man i saa høj Grad skal favorisere: at sende fattige Børn til Børnehjem. Hovedformaalet maa snarere være at støtte Plejehjemsforeningerne i at faa dem anbragte i god Pleje i private Plejehjem. Det er for mig de bedste Opdragelsesanstalter for den Slags Børn, der staa i det uheldige Tilfælde, at de ingen andre Forsørgere eller Værger have, saa at det offentlige maa tage sig af dem.

Men siden vi ere ved Børnehjemssagen, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er saa ivrig efter at faa den Sag oplyst, kunde det interessere mig at faa oplyst: Hvad giver nu Københavns Kommune til Børnehjemmene her i Byen? Der er jo ikke saa faa Børnehjem herinde; jeg tror, der er 10—12. Men hittil har Københavns Kommune ikke ønsket at støtte dem. Det kunde jo være, at Københavns Kommune har fattet et andet Sind, har forbedret sig. I hvert Fald, da man har saa travlt med, hvad der sker ude i Landet, kunde det interessere mig at faa at vide, hvad der sker her i Hovedstaden. Her er man jo paa mange Maader forud for Landet, ogsaa med Hensyn til Skolevæsenet. Det ærede Medlem har jo givet en drastisk Skildring af, hvorledes han mener, det er ude paa Landet, medens han mener, at herinde ere Forholdene ikke saa lidt anderledes.

Til den ærede Ordfører skal jeg kun gøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, han havde Ret, naar han før sagde til mig, at det var underligt, at jeg kunde gaa med til at støtte Ændringsforslagene om forhøjede Bidrag til Realskolerne og til Privatseminarierne, naar jeg havde Betæneligheder ved Ændringsforslaget om Bidrag til Elever paa Højskoler, thi han mente, at begge Dele vare i Strid med de bestaaende Love. Der er dog den store Forskel, at det Pengebidrag, der her er Tale om at yde til Privatskoler og Privatseminarier, ikke forrykker det Hovedprincip, hvorpaa disse Love hvile, medens en Bevilling af ekstra 10,000 Kr. til Elever, der ville besøge Skoler, der ikke ere anerkendte, vilde forrykke et Hovedpunkt i Loven om Højskolerne, saaledes som den blev vedtagen i 1892 og senere er revideret.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det har jo ikke stor Interesse at drøfte det Spørgsmaal videre, men jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at